

(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0220/2007

11.6.2007

BETÆNKNING

om millenniumsudviklingsmålene - midtvejsstatus
(2007/2103(INI))

Udviklingsudvalget

Ordfører: Glenys Kinnock

(Ekstern oversættelse)

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	21
PROCEDURE.....	28

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om millenniumsudviklingsmålene - midtvejsstatus (2007/2103(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til millenniumerklæringen af 8. september 2000, der opstiller millenniumudviklingsmålene som det internationale samfunds fælles kriterier for udryddelse af fattigdom,
- der henviser til de forskellige rapporter om den menneskelige udvikling fra De Forenede Nationers udviklingsprogram (UNDP),
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2005 om EU's rolle i forbindelse med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene (MDG)¹,
- der henviser til Rom-erklæringen af 25. februar 2003 om harmonisering, vedtaget i forlængelse af forummet på højt plan om harmonisering, og Paris-erklæringen af 2. marts 2005 om bistandseffektivitet, vedtaget i forlængelse af forummet på højt plan om gennemførelse, samordning og resultater, (i det følgende benævnt "Paris-erklæringen"),
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen, om EU's udviklingspolitik: "Den Europæiske Konsensus" (i det følgende benævnt "Den Europæiske Konsensus om Udvikling"), som blev undertegnet den 20. december 2005²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "EU-strategi for Afrika - En EU/Afrika-pagt til fremme af Afrikas udvikling" (KOM(2005)0489),
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2005 om en udviklingsstrategi for Afrika³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (i det følgende benævnt "instrumentet for udviklingssamarbejde")⁴,
- der henviser til de årlige rapporter fra FN's generalsekretær om gennemførelsen af FN's millenniumerklæring, hvoraf den seneste er fra juli 2006,
- der henviser til FN's Millennium Project Task Force om investering i udvikling: en praktisk plan for opnåelse af millenniumudviklingsmålene under ledelse af Prof. Jeffrey Sachs,

¹ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 311.

² EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

³ Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2005)0445.

⁴ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

(Ekstern oversættelse)

- der henviser til rapporten fra FN's Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD) fra 2002 - "De mindst udviklede lande: Veje ud af fattigdomsfælden",
- der henviser til UNICEF's årlige tilstandsrapporter om børn i verden (State of the World's Children) og FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989,
- der henviser til Kommissionens rapport "Millenniumudviklingsmål 2000–2004" (SEK(2004)1379),
- der henviser til Verdensbankens årlige globale overvågningsrapport (Global Monitoring Report), hvoraf den seneste er fra april 2007,
- der henviser til 2006-rapporten om udviklingssamarbejde (Development Co-operation Report) fra Den Økonomiske Samarbejdsorganisation (OECD), hvoraf den seneste udgave er fra marts 2007¹,
- der henviser til sluterklæringer og konklusioner fra internationale konferencer, navnlig den internationale konference om finansiering af udvikling (Monterrey, 2002), 2005 verdenstopmødet (New York, 2005), verdenstopmødet om bæredygtig udvikling (Johannesburg, 2002), FN's tredje konference om de mindst udviklede lande (Bruxelles, 2001), Verdenshandelsorganisationens fjerde Ministerkonference (Doha, 2001), den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) (Kairo, 1994), FN's Generalforsamlings særlige samling i 1999 om en evaluering af fremskridtene i forbindelse med opfyldelsen af ICPD-målene ("Kairo + 5") og verdensforum for uddannelse (Dakar, 2000),
- der henviser til de nationale forbehold, som EU's medlemsstater har givet udtryk for i sluterklæringerne og konklusionerne fra ovennævnte konferencer,
- der henviser til de forpligtelser, som EU indgik på Barcelona-topmødet i marts 2002 forud for Monterrey-konferencen,
- der henviser til de forpligtelser om bistandens størrelse, bistand til Afrika syd for Sahara og bistandens kvalitet, der blev indgået på G8-topmødet i Gleneagles i 2005,
- der henviser til den fjerde evalueringsrapport fra arbejdsgruppe II til Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer "Climate Change 2007: Impacts, Adaptation and Vulnerability" (i det følgende benævnt "fjerde evalueringsrapport om klimaændringer),
- der henviser til den endelige Stern-rapport om de økonomiske konsekvenser af klimaændringerne (Stern Review on Economics of Climate Change),
- der henviser til UNDP's, FN's millenniumprojekts og Verdensbankens konklusioner i rapporten fra 2006 om energi og millenniumudviklingsmålene,
- der henviser til artikel 177-181 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

¹ Offentliggjort i marts 2007, ISBN nr. 9789264031050.

(Ekstern oversættelse)

- der henviser til Kommissionens meddelelse "Mere, bedre og hurtigere EU-udviklingsbistand" (KOM(2006)0087),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet "Mere effektiv EU-udviklingsbistand: en fælles ramme for udarbejdelsen af landestrategipapirer og fælles flerårig programmering" (KOM(2006)0088),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse "Hurtigere opfyldelse af millenniumsudviklingsmålene - Udviklingsfinansiering og udviklingsbistandens nyttevirkning" (KOM(2005)0133),
 - der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 10.-11. april 2006 om udviklingsfinansiering og udviklingsbistandens effektivitet,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse "EU-adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik" (KOM(2007)0072),
 - der henviser sin beslutning af 6. april 2006 om bistandseffektivisering og korruption i udviklingslandene ¹,
 - der henviser til sin beslutning af 15. februar 2007 om budgetstøtte til udviklingslande ²,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A6-0220/2007),
- A. der henviser til, at 2007 markerer midtvejspunktet for realiseringen af millenniumudviklingsmålene i 2015 og derfor er en enestående lejlighed til at gøre status over, hvad der endnu står tilbage at gøre,
- B. der henviser til, at mange lande i Afrika syd for Sahara ikke er kommet i gang med at realisere nogen af millenniumudviklingsmålene, og at der i mange mellemindkomstlande er regioner og etniske grupper, der repræsenterer millioner af mennesker, som ikke gør tilfredsstillende fremskridt,
- C. der henviser til, at Rådet fastsatte dagsordenen for G8-topmødet i Gleneagles i juli 2005, da det i maj 2005 vedtog, at 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) skulle ydes i statslig udviklingsbistand i 2015, og at denne stigning i bistanden er en grundlæggende forudsætning for, at millenniumudviklingsmålene kan realiseres,
- D. der henviser til, at OECD's Udviklingsbistandsudvalg (DAC) tillader, at gældslettelse medregnes som statslig udviklingsbistand fra donorlandene, selv om der ikke sker en overførsel af nye ressourcer fra donorlandene til modtagerlandene,
- E. der henviser til, at gældslettelse er et af delmålene under millenniumudviklingsmål 8, som

¹ Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2006)0141.

² Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2007)0043.

(Ekstern oversættelse)

specifikt sigter mod "en gennemgribende behandling af udviklingslandenes gældsproblemer gennem forskellige nationale og internationale tiltag med henblik på at gøre deres situation med hensyn til gæld holdbar i det lange løb",

- F. der glæder sig over, at 24 lande nu har nydt godt af gældseftergivelse, herunder 18 lande i Afrika, men konstaterer, at der er stadig behov for yderligere eftergivelse af gæld,
- G. der henviser til, at der er behov for 6,9 mia. euro om året i statslig udviklingsbistand, hvis millenniumudviklingsmålene om grundlæggende uddannelse skal nås, og at den samlede statslige udviklingsbistand til grundlæggende uddannelse i øjeblikket er på omkring 1,6 mia. euro, hvoraf EU bidrager med 0,8 mia. euro,
- H. der henviser til, at den finansiering, der anslås at være nødvendig for at realisere millenniumudviklingsmålene for sundhed, er på 21 mia. euro om året, og den nuværende finansiering kun opfylder 36 % af dette behov, samt at de disponible midler selv med en forventet stigning i EU's statslige udviklingsbistand i 2010 kun vil dække 41 % af de krævede 21 mia. euro - hvorfor der vil mangle 11,9 mia. euro om året,
- I. der henviser til, at der til trods for de betydelige fremskridt i retning af almen grundskoleuddannelse i de senere år stadig er omkring 77 mio. børn i grundskolealderen, der i øjeblikket ikke går i skole, og at målet om at rette op på ubalancen mellem kønnene i grundskolerne inden 2005 ikke er blevet nået,
- J. der henviser til, at de tre millenniumudviklingsmål på sundhedsområdet, nemlig børnedødelighed, mødredødelighed og bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria, er blandt de mål, som der er mindst sandsynlighed for at nå inden 2015,
- K. der henviser til, at det fremgår af FN's rapport om millenniumudviklingsmålene fra 2006, at antallet af hiv/aids-smittede til trods for de fremskridt, der er sket i nogle lande, er steget yderligere fra 36,2 mio. i 2003 til 38,6 mio. i 2005 (halvdelen kvinder), og at antallet af dødsfald som følge af aids ligeledes er steget i 2005 til trods for bedre adgang til antiretrovirale behandlinger,
- L. der beklager, at over 90 % af ressourcerne til sundhedsforskning bruges på sygdomme, der kun berører 10 % af verdens befolkning, og at patentsystemerne måske har virket som et incitament for F&U i de udviklede lande, men at dette ikke har været tilfældet i forbindelse med de oversete sygdomme, der rammer de fattige,
- M. der henviser til, at der ifølge nogle skøn mangler omkring 2 mio. lærere og over 4 mio. sundhedsarbejdere i udviklingslandene, og at der i de fleste tilfælde ikke findes nogen strategier for uddannelse og ansættelse,
- N. der er foruroliget over, at fremskridtene i forbindelse med håndtering af fejlnæring er så langsomme, samt at 27 % af børnene er fejlnærede, og 53 % af dødsfaldene blandt børn under fem år hænger sammen med fejlnæring,
- O. der henviser til, at mindst 19 lande i henhold til FN's udviklingsprogram (UNDP) har gennemført behovsvurderinger i forbindelse med millenniumudviklingsmålene, og at

(Ekstern oversættelse)

yderligere 55 lande er ved at udarbejde dem, men at intet lavindkomstland i Afrika til dato har implementeret disse strategier,

- P. der beklager, at basisundersøgelsen med henblik på kontrol med Paris-erklæringen, der blev iværksat i 2006, nåede frem til nogle skuffende resultater vedrørende opfyldelse af løfter om harmonisering, samordning og ejerskab,
- Q. der erkender, at EU, Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Sverige, Irland, Danmark og Tyskland øger den andel af bistanden, der ydes via generel budgetstøtte,
- R. der henviser til, at kvaliteten af udviklingsbistanden er lige så vigtig som kvantiteten, idet der skal tages hensyn til landenes absorptionskapacitet,
- S. der henviser til, at fremskridt med realisering af millenniumudviklingsmålene kræver en radikal indsats for at afhjælpe de strukturelle årsager til fattigdom, og at der i den forbindelse er behov for et retfærdigt og ligeligt, regelbaseret handelssystem, der har til formål at fremme handelen og rette op på ubalancerne i verdenshandelen, navnlig når der er tale om Afrika,
- T. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 6. juli 2006 om retfærdig handel og udvikling¹ erkendte den rolle, som Fair Trade spiller med hensyn til forbedring af mindre landmænds og producenters udkomme i udviklingslandene, da denne ordning omfatter en bæredygtig produktionsmodel med garanterede indtægter for producenten,
- U. der henviser til, at øget støtte til den private sektor, navnlig til små og mellemstore virksomheder, er en drivkraft bag udvikling og etablering af nye markeder samt jobskabelse,
- V. der henviser til, at realiseringen af millenniumudviklingsmålene er en af EU's prioriteter, og at den vigtige rolle, som de lokale myndigheder spiller i realiseringen af disse mål, anerkendes af FN,
- W. der henviser til, at rundt regnet 2 mia. mennesker i verden ikke har adgang til moderne energibærere, og at intet land har været i stand til at nedbringe fattigdommen i væsentlig grad uden at øge energiforbruget betydeligt,
- X. der henviser til, at det fremgår utvetydigt af Stern-rapporten om de økonomiske konsekvenser af klimaændringerne og den fjerde evalueringsrapport om klimaændringer, at klimaændringerne har størst indflydelse på udviklingslandene, og at klimaændringer allerede er en realitet for mange af verdens mest sårbare samfund,
- Y. der henviser til, at det fremgår af Verdensbankens foreløbige skøn, at det vil kræve 10-40 mia. amerikanske dollars at "klimasikre" udviklingen i de fattigste lande, og til, at bidragene til tilpasningsfondene under klimaaf-talen kun beløber sig til 150-300 mio. amerikanske dollars om året,
- Z. der henviser til, at de konflikter, der findes i sårbare lande, berører 9 % af befolkningen i

¹ Vedtagne tekster af denne dato, P6_TA(2006)0320.

(Ekstern oversættelse)

udviklingslandene, men at 27 % af den ekstremt fattige befolkning, næsten en tredjedel af alle dødsfald blandt børn og 29 % af de 12-årige, der ikke har færdiggjort grundskolen, i 2005 befandt sig i sårbare lande,

DD. der fastslår, at god regeringsførelse og forbedret institutionel kapacitet er afgørende for at sikre borgerne grundlæggende sociale tjenester, infrastruktur og sikkerhed,

EE. der erkender, at realisering af millenniumudviklingsmålene ikke blot er et kæmpe skridt i retning af at nedbringe fattigdommen og lidelserne i verden, men også vil vise det internationale systems evne til at fastsætte og følge op på praktiske mål for globalt partnerskab,

FORØGELSE AF BISTANDEN

1. understreger, at det overordnede mål for udviklingssamarbejdet er og må være bekæmpelse af fattigdom; fremhæver dog, at denne kamp ikke er begrænset til materiel vækst, og at opbygning af demokrati og fremme af grundlæggende menneskerettigheder, retsstatslige forhold og principperne om retfærdighed, lighed, åbenhed og ansvarlighed derfor altid må være centrale temaer i alle former for samarbejde af denne art;
2. minder om den forpligtelse, som G8-landene indgik i Gleneagles i 2005 om at fordoble bistanden til Afrika syd for Sahara i 2010, og giver udtryk for skuffelse over, at den statslige udviklingsbistand til Afrika syd for Sahara eksklusive gældslettelse ifølge OECD "var uændret i 2006";
3. understreger, at G8-donorerne for at opfylde deres finansielle forpligtelser over for Afrika hver især må yde yderligere 15 mia. euro til Afrika inden 2010 i forhold til niveauet i 2004, men at de indtil videre er langt fra målet;
4. glæder sig over, at mange EU-lande har taget skridt til at afskrive udviklingslandenes gæld; giver dog udtryk for bekymring over, at denne gældsafskrivning kunstigt har øget tallene for EU's bistand med næsten 30 % i 2006, hvilket betyder, at medlemsstaterne brugte 0,31 % af BNI på *reel* bistand sidste år og dermed ikke nåede det fælles midlertidige mål på 0,33 %;
5. opfordrer EU og G8-landene til at holde gældseftergivelse og gældslettelse uden for tallene i overensstemmelse med den aftale, der blev indgået på Monterrey-konferencen i 2002, og med Rådets konklusioner fra mødet i april 2006;
6. beklager, at den statslige udviklingsbistand fra EU15 midtvejs i gennemførelsesperioden for millenniumudviklingsmålene er faldende som andel af BNI fra 0,44 % statslig udviklingsbistand/BNI i 2005 til 0,43 % statslig udviklingsbistand/BNI i 2006;
7. glæder sig over, at bistanden fra Kommissionen steg med 5,7 % til 7,5 mia. euro i 2006, hvilket afspejler den forbedrede udbetalingskapacitet som følge af, at der er indgået større forpligtelser i de senere år;
8. roser de medlemsstater, der har nået eller overskredet målet på 0,7 % statslig

(Ekstern oversættelse)

udviklingsbistand/BNI, og de medlemsstater, der øger deres *reelle* niveauer, men beklager, at nogle af EU15-landene langt fra nåede det foreløbige mål på 0,33 % i 2006;

9. bemærker, at Italien, som er et stort G8-land, langtfra nåede målet på 0,33 %, idet dets bistand i 2006 kun beløb sig til 0,2 % af nationalindkomsten efter et fald på 30 % i det reelle bistandsniveau;
10. bemærker, at Portugal, som under sit formandskab skal være vært for EU-Afrika-topmødet, kun nåede op på 0,21 % statslig udviklingsbistand/BNI i 2006;
11. bemærker, at de lande, der især har pustet bistanden kunstigt op, er Østrig (57 %), Frankrig (52 %), Italien (44 %), Tyskland (53 %) og Det Forenede Kongerige (28 %), og bemærker endvidere, at Tyskland, der er formand for såvel EU som G8, ikke ville være nået målet på 0,33 % statslig udviklingsbistand/BNI uden at puste bistanden kunstigt op;
12. opfordrer alle de medlemsstater, der ikke er på rette spor, til at indfri de løfter, de gav i Barcelona, Gleneagles og Monterrey, og til snarest at forpligte sig til at øge den reelle bistand i 2007 og opfordrer Kommissionen til at bistå disse medlemsstater med en nøje planlægning af de finansielle og organisatoriske aspekter i forbindelse med de kommende stigninger i bistanden for at sikre, at EU's midlertidige mål for 2010 på 0,56 % af BNI nås;
13. gør gældende, at der ved revisionen af de finansielle overslag, der starter i 2008, bør tages hensyn til EU's stadigt voksende rolle i verden og åbnes mulighed for en forøgelse af udviklingsudgifterne, og at EU i denne sammenhæng kan beslutte at gennemføre nye former for finansiering af millenniumudviklingsmålene, f.eks. via Den Europæiske Investeringsbank (EIB);
14. opfordrer Kommissionen til at planlægge ud fra den store sandsynlighed for, at den 10. EUF ikke vil blive ratificeret af alle 27 medlemsstater før 2010, og at den derfor hurtigst muligt bør sikre, at der står midler til rådighed i overgangsperioden (2008-2010);
15. opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at forsøge at finde nye finansieringskilder og alternative metoder til at sikre finansiering af udviklingsprogrammer, men understreger, at dette bør ligge ud over forpligtelsen til at afsætte 0,7 % af BNI til statslig udviklingsbistand;
16. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en regelmæssig evaluering af fremskridtene med realisering af målene for statslig udviklingsbistand og glæder sig over Kommissionens forslag om, at EU's medlemsstater fastsætter nationale tidsplaner for at sikre, at de er på rette spor med hensyn til at nå de aftalte mål for statslig udviklingsbistand i 2010/2015, og for at forbedre forudsigeligheden på lang sigt af deres bistandsstrømme;
17. opfordrer EU og G8 til at anerkende den voksende betydning, som nye donorer, navnlig Kina, har, og til at inddrage disse nye donorer i en dialog om fremgangsmåder og standarder for ekstern bistand, herunder betydningen af at anvende internationalt anerkendte standarder i gennemførelsen af bistanden;

(Ekstern oversættelse)

18. opfordrer G8-landene til at afkoble al bistand fra deres nationale økonomiske interesser og bemærker, at G8-landene tilsammen i øjeblikket binder 29 % af deres bistand til udviklingslandene sammenlignet med det samlede donorgennemsnit på 24 %;

GÆLDSLETTElse

19. understreger, at måske helt op til 60 lande har behov for, at deres gæld bliver eftergivet, hvis de skal have en chance for at nå millenniumudviklingsmålene, og at der er stadig flere lande, der har behov for yderligere gældslettelse, herunder en række lande med "odios gæld", f.eks. den gæld, som Sydafrikas tidligere apartheidstyre oparbejdede;
20. glæder sig over Verdensbankens konklusion om, at lande, der modtog gældslettelse i forbindelse med HIPC-initiativet (initiativet for stærkt gældstyngede lande) mellem 1999 og 2005, har mere end fordoblet deres udgifter til planer for begrænsning af fattigdommen;
21. opfordrer landene til at opfylde deres forpligtelser til at anvende de midler, som frigøres ved gældslettelse og –eftergivelse, på en åben og ansvarlig måde og fastslår endvidere, at gældslettelsen kun bør tilbageholdes, hvis der er bred enighed i parlamentet og blandt det civile samfunds organisationer om, at standarderne for åbenhed og ansvarlighed ikke er opfyldt;
22. understreger, at langsigtet bæredygtighed vil afhænge af ansvarlige udlånspolitikker, tilvejebringelse af tilstrækkelig finansiering, opretholdelse af forsvarlige økonomiske politikker, forbedret gældsforvaltning og forsvarlig offentlig og parlamentarisk kontrol med gældskoncentration samt eksportresultater og især spredning af eksporten;
23. opfordrer de medlemsstater, der knytter skadelige strukturelle betingelser sammen med gældslettelse, f.eks. privatiseringer, omstrukturering af visse sektorer, liberalisering af handelen og de finansielle markeder og forbindelser til Den Internationale Valutafonds (IMF) makroøkonomiske mål, til at ophøre med denne praksis;
24. opfordrer alle donorer og kreditorer til at gøre alle oplysninger om lån og gældseftergivelse lettilgængelige i partnerlandene og til at insistere på den samme åbenhed for kommercielle kreditorer;
25. opfordrer medlemsstaterne til at gribe ind på "forsyningsiden" i forbindelse med korrupsion ved at efterforske, retsforfølge og blackliste givere af bestikkelse og til at beskytte de fattige lande mod "vulturefunds";
26. opfordrer Verdensbanken til at stille yderligere finansiering på gunstige vilkår til rådighed for lande, der bestræber sig på at nå millenniumudviklingsmålene;

FINANSIERING AF MENNESKELIG OG SAMFUNDSMÆSSIG UDVIKLING

27. opfordrer EU til at forhøje sine tilsagn om statslig udviklingsbistand til uddannelse for at udfylde hullet på 5,3 mia. euro, og udtrykker sin anerkendelse af Kommissionen for dens bestræbelser på at få donorerne til at øge deres tilsagn i betragtning af, at den største

(Ekstern oversættelse)

udfordring, som Verdensbankens "Fast Track"-initiativ om uddannelse for alle (FTI) står over for, er manglende ekstern finansiering, men beklager, at der fortsat er 76 mio., som ikke kommer i skole, selv om de forpligtelser, der blev indgået på donorkonferencen i Bruxelles den 2. maj 2007, skulle gøre det muligt for 1 mio. flere børn at gå i skole;

28. opfordrer EU til at øge sin andel af den samlede statslige udviklingsbistand til sundhed fra de nuværende 6,6 % for at bidrage til at afbøde underfinansieringen på 11,9 mia. euro om året i forhold til de 21 mia. euro om året, der anses for at være nødvendige for at dække de samlede sundhedsudgifter, og opfordrer til fortsat og øget forudsigelig støtte til Den Globale Fond til Bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria;
29. opfordrer Den Afrikanske Union (AU) til fortsat at støtte Abuja-erklæringen fra 2001, hvori det bestemmes, at landene skal afsætte mindst 15 % af deres nationale budgetter til sundhed, men beklager, at kun to afrikanske lande har levet op til dette løfte;
30. understreger, at udviklingslandenes regeringer har gjort reelle fremskridt i det seneste tiår med hensyn til at øge investeringerne i sundhed og uddannelse, men at løfterne i visse tilfælde ikke er blevet indfriet, og opfordrer disse regeringer til at fastsætte en tidsplan for realisering af målet om investering af mindst 20 % af statens budgetter i uddannelse og målet om investering af 15 % af statens budgetter i sundhed;
31. opfordrer Revisionsretten til i 2008 at gennemføre en revision af forpligtelsen i instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI) om, at 20 % af Fællesskabets samlede statslige udviklingsbistand i 2009 skal gå til grundlæggende sundhed samt grundskole- og ungdomsuddannelse;

PRIORITETER FOR MENNESKELIG OG SAMFUNDSMÆSSIG UDVIKLING

32. understreger, at der må gøres en prioriteret indsats for at sikre, at børn, der er "svære at nå" - herunder børn fra konfliktramte sårbare lande, handicappede børn og børn fra fjerntliggende regioner, kronisk fattige familier eller familier, der er udstødt på grund af etnisk oprindelse - kan udnytte deres ret til grunduddannelse;
33. opfordrer EU til hurtigt at lægge vægt på uddannelse i konfliktramte, sårbare lande, der i øjeblikket modtager under en femtedel af den samlede bistand til uddannelse, selv om over halvdelen af verdens børn, der ikke går i skole, bor her, og opfordrer navnlig EU's Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) til konsekvent at følge klare retningslinjer for ECHO-bistand til uddannelse i nødhjælpssituationer;
34. opfordrer EU til at bistå landene med at opbygge national kapacitet til at påvise resultaterne af indlæringen for at sikre, at en udvidet adgang til uddannelse også resulterer i en kvalitetsuddannelse;
35. beklager, at næsten ingen lande i Afrika er på vej til at realisere millenniumudviklingsmålene for mødre- og børnedødelighed;
36. bemærker, at fremskridtene med hensyn til børnedødelighed halter bagefter de øvrige millenniumudviklingsmål til trods for, at der findes enkle, billige metoder, der kunne

(Ekstern oversættelse)

forhindre millioner af dødsfald hvert år, og understreger, at rehydreringsterapi, moskitonet behandlet med insekticider, amning og almindelige antibiotika til behandling af luftvejssygdomme skønnes at kunne forhindre 63 % af dødsfaldene blandt børn;

37. mener, at sundhedsinfrastrukturen fortjener en stabil og langsigtet finansiel støtte over nationale budgetter og international bistand, så der kan skabes resultater i forbindelse med millenniumudviklingsmålene på sundhedsområdet, f.eks. begrænsning af børnedødeligheden ved øget vaccinationsdækning, begrænsning af mødredødeligheden igennem øget adgang til uddannede fagfolk, støtte til forskning i, udvikling af og adgang til nye diagnosticeringsmetoder og behandlingsformer, fremskaffelse af sikkert drikkevand og bedre sanitære forhold og betydelige fremskridt hen imod målet om almen adgang til forebyggelse, behandling, pleje og støtte i forbindelse med hiv/aids, malaria, tuberkulose og andre sygdommen inden 2010, også for marginaliserede befolkningsgrupper og dem, der er mest sårbare over for smitsomme sygdomme;
38. opfordrer det internationale donorsamfund til at bistå udviklingslandene med at udvikle og gennemføre omfattende sundhedshandlingsprogrammer, håndtere spørgsmål såsom behovet for at sikre en bæredygtig finansiering af sundhedsinfrastruktur og lønninger, øge investeringerne i uddannelse og undgå for stor "hjerneflugt" på grund af højt kvalificerede sundhedsarbejderes udvandring;
39. glæder sig over Johannesburg-erklæringen fra AU's sundhedsministerkonferences tredje ordinære samling den 9.-13. april 2007 om styrkelse af sundhedssystemerne for retfærdighed og udvikling som et vigtigt initiativ i retning af at realisere millenniumudviklingsmålene på sundhedsområdet; opfordrer EU til at støtte AU's medlemslande i gennemførelsen af programmer baseret på denne erklæring;
40. opfordrer EU til fortsat at føre an i støtten til seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder ved at opretholde det eksisterende bistandsniveau med henblik på gennemførelse af handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) og beklager, at Afrika syd for Sahara har den højeste mødredødelighed, og også den laveste anvendelse af prævention i verden (19 %), og at 30 % af alle mødredødsfald på kontinentet er forårsaget af usikre aborter;
41. påpeger, at FN har planer om at vedtage nye delmål for millenniumudviklingsmål 5 om almen adgang til seksuel og reproduktiv sundhed, og bemærker derfor Maputo-handlingsplanen om fuldstændig gennemførelse af kontinentets politiske rammer for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder 2007-2010, som blev vedtaget under AU's sundhedsministerkonferences særlige samling den 18.-22. september 2006 (Maputo-handlingsplanen);
42. understreger, at det er presserende nødvendigt at gribe ind over for alle former for kønsbestemt vold, da vold har betydning for pigers adgang til uddannelse og sundhed og desuden er en af hovedfaktorerne i forbindelse med hiv-pandemien og dermed en alvorlig hindring for større lighed mellem kønnene i udviklingslandene;
43. opfordrer Kommissionen til at øge sin forpligtelse til at bekæmpe hiv/aids i udviklingslandene og til at sikre, at de, der er hårdest ramt, til stadighed får bedre og

- billigere adgang til forebyggelsesressourcer og –politikker, antiretrovirale behandlinger og sundhedstjenester (infrastruktur, personale og lægemidler), der kan imødekomme den voksende efterspørgsel;
44. bemærker, at alle millenniumudviklingsmålene er kritisk afhængige af, at der dæmmes op for aids-epidemien, og anmoder Kommissionen om at tillægge denne globale pandemi den højeste prioritet ved at støtte en intensiv og omfattende indsats; påpeger, at indsatsen bør sikre almen adgang til eksisterende prævention og behandling samt passende investeringer i udvikling af almen adgang til en lang række præventionsteknologier, herunder mikrobicider og vacciner, og opfordrer EU til at fremme en øget deltagelse fra industriens side, en mere koordineret videnskabelig indsats og politikker og programmer, som fremskynder afprøvning af nye vacciner og mikrobicider;
45. opfordrer EU til at øge finansieringen for at sikre, at fremskridt inden for grundlæggende videnskab og biomedicin resulterer i nye og overkommelige lægemidler, vacciner og diagnosticeringsmetoder til oversete sygdomme; opfordrer ligeledes EU til at støtte udviklingsfaserne af F&U og til at sikre oversete befolkningers anvendelse af nye produkter;
46. opfordrer EU til at støtte en fuldstændig gennemførelse af Doha-erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed fra WTO's ministerkonferencen den 9.-14. november 2001 og til at sikre, at lægemidler er overkommelige i pris for de udviklingslande, der rent faktisk træffer foranstaltninger i overensstemmelse med erklæringen, og opfordrer endvidere EU til at yde faglig bistand til udviklingslandene med henblik på gennemførelse af foranstaltninger til fordel for folkesundheden i patentlovgivningen;
47. understreger behovet for en omfattende gennemgang af de eksisterende systemer, der ikke løser problemet med adgang til lægemidler, hvilket omfatter fremsættelse af henstillinger til WTO om ændring af organisationens bestemmelser om eksport af lægemidler under tvangslicens, kendt som beslutningen af 30. august;
48. påpeger, at der ifølge visse skøn skal ansættes 2 mio. lærere og over 4 mio. sundhedsarbejdere for at gøre sundhed og uddannelse for alle til en realitet, og at der hvert år skal investeres 10 mia. euro i uddannelse og løn til velkvalificerede lærere og sundhedspersonale;
49. opfordrer de fattige landes regeringer til at fastsætte lønningerne til de nuværende sundhedsarbejdere og lærere på et værdigt niveau i samarbejde med deres fagforeninger;
50. opfordrer de fattige landes regeringer til at sikre parlamentarisk repræsentation og borgerrepræsentation og -deltagelse i kontrollen med de offentlige tjenester og til at lette det civile samfunds og de lokale myndigheders deltagelse i lokale og nationale planlægnings- og budgetprocedurer, herunder aftaler og kontrakter indgået med donorerne;
51. understreger, at fejlnæringsgraden i nogle lande er voksende, og at det for hele Afrika anslås, at 3,7 mio. flere børn vil være fejlnærede i 2015 i forhold til i dag, og opfordrer EU til at undersøge og evaluere, om dets indirekte investeringer bidrager effektivt til

(Ekstern oversættelse)

bekæmpelse af fejlernæring;

52. opfordrer EU-donorerne til øjeblikkeligt at indlede indberetning ved hjælp af internationalt godkendte indikatorer for ernæring med det formål at indberette fremskridt med fødevarerikkerhed, sikkerhedsnet og social beskyttelse, regeringsførelse, vand, sanitære forhold og sundhed;

BISTANDSKVALITET - UDVIKLINGSSAMARBEJDE MED FOKUS PÅ FATTIGDOM

53. insisterer på, at Kommissionen og medlemsstaterne gør brug af adfærdskodeksen for donorkoordinering for at sikre, at sundheds- og uddannelsesstøtten og -programmerne koordineres bedre og for at sikre mere fokus på oversete lande, der ikke modtager så stor støtte, herunder lande i krise og sårbare lande;

54. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Paris-erklæringen om forbedring af bistandens effektivitet og understreger, at EU må udfolde større bestræbelser i forbindelse med gensidig ansvarlighed, partnerlandenes ejerskab og reform af faglig bistand, fordi DAC-medlemsstaterne fik dårlige karakterer på disse tre områder i den seneste OECD-basisundersøgelse om gennemførelse af Paris-erklæringen;

55. opfordrer EU til at bistå partnerne med i deres respektive lande at opbygge kapacitet til at gennemføre en sammenhængende udviklingsforvaltningsproces, da dette fortsat har central betydning for at sikre landenes retmæssige ejerskab og lederskab af deres egen udviklingsproces;

56. mener, at mikrofinansiering er et af de vigtigste instrumenter i bekæmpelsen af fattigdom, da den sætter de fattige i stand til selv at deltage aktivt i denne bekæmpelse;

57. mener, at der igen bør lægges vægt på kønsspecifikke prioriteringer og børns rettigheder i EU's udviklingspolitik som grundlæggende rettigheder og som en del af de kriterier for god regeringsførelse, der anvendes i Cotonou-aftalen¹ og andre steder;

58. glæder sig over EF-partnerskabet om køn for udvikling og fred, der blev lanceret for nylig med det formål at sikre, at kønsspørgsmål ikke marginaliseres i forbindelse med gennemførelsen og gennemgangen af Paris-erklæringen;

59. mener, at strategioplæggene til begrænsning af fattigdom og landestrategidokumenterne er potentielt vigtige instrumenter i forbindelse med realisering af millenniumudviklingsmålene, men at de bør udarbejdes, gennemføres, overvåges og evalueres efter høringer med parlamenterne i AVS-landene og medlemsstaterne, Parlamentet, det civile samfund og de lokale myndigheder og bør fokusere på realisering af millenniumudviklingsmålene;

60. giver udtryk for bekymring over den manglende fleksibilitet i Fællesskabets

¹ Partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3). Ændret ved aftale om ændring af partnerskabsaftalen, undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27).

(Ekstern oversættelse)

programmering, der fastsætter begrænsede prioriteter ved starten af programcyklussen og derefter ikke tillader støtte til nye områder, selv om partnerlandenes regeringer anmoder direkte herom;

61. understreger, at det langsigtede mål med udviklingssamarbejdet må være at skabe betingelser for en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssigt forsvarlig udvikling; understreger i denne forbindelse behovet for at fremme vækstinitiativpartnerskaber mellem den offentlige og den private sektor, herunder støtteforanstaltninger til fordel for små og mellemstore virksomheder, med det formål at øge produktiviteten og beskæftigelsen;
62. understreger det store potentiale i forbindelse med direkte udenlandske investeringer i udvikling, bæredygtig økonomisk vækst, overførsel af knowhow, iværksættelse og teknologi samt jobskabelse; understreger i den forbindelse, at det er vigtigt med et transparent, forudsigeligt og gunstigt investeringsklima, der nedbringer bureaukratiet for virksomhederne, respekterer ejendomsrettighederne, fremmer konkurrencen og tilstræber sunde makroøkonomiske politikker;
63. opfordrer donorer og modtagere til at virke for bedre data om gennemførelse og overvågning af millenniumudviklingsmålene;
64. opfordrer Kommissionen til at sikre, at fattigdomsbegrænsning forbliver det centrale i alle projekter, hvor der anvendes midler til infrastruktur;
65. erkender, at de nuværende EU-midler og –faciliteter såsom infrastrukturfaciliteten, vandfaciliteten og energifaciliteten tager vigtige spørgsmål op, men sætter spørgsmålstejn ved, om de enten enkeltvis eller sammen bidrager væsentligt til bistanden til realisering af millenniumudviklingsmålene;
66. opfordrer EU til at styrke sine partnerskaber med udviklingslandene på en måde, der tilskynder til gensidig ansvarlighed og gensidige forpligtelser ved at fastsætte forudsigelige benchmarks og tidsfrister for forøgelsen af den statslige udviklingsbistand, med det formål at lette modtagerlandenes planlægning af øgede offentlige investeringer;
67. understreger, at alle midler bør tages i anvendelse for at nå millenniumudviklingsmålene, og at dette kræver de bredest mulige partnerskaber mellem de relevante aktører, især med udviklingslandenes nationale parlamenter, civilsamfund og lokale myndigheder samt private partnere;
68. har tillid til, at man vil nå frem til en aftale under udarbejdelsen af den fælles Afrika-EU-strategi om den grundlæggende betydning af at nå millenniumudviklingsmålene i 2015;

GENEREL BUDGETSTØTTE

69. insisterer på, at EU og partnerregeringerne sikrer, at budgetstøtten altid har form af sektorspecifik budgetstøtte, hvor pengene øremærkes til en bestemt sektor, inden for hvilken midlerne skal anvendes, anvender fattigdomsrelaterede mål, der direkte måler resultaterne af politikkerne i stedet for budgetinput og -output, indfører mekanismer og

(Ekstern oversættelse)

kontrolredskaber, som skal sikre, at en passende andel af den generelle budgetstøtte anvendes til støtte for de grundlæggende behov, navnlig sundhed og uddannelse, og understreger, at dette bør ledsages af støtte til kapacitetsopbygning, og at 0,5 % af det tildelte budget skal forbeholdes kontrolinstanser i civilsamfundet;

70. opfordrer EU til at støtte en sammenhængende forvaltning af millenniumudviklingsmålene i forbindelse med den generelle budgetstøtte til de forskellige dele af den udøvende og den lovgivende magt og til at yde støtte til, at parlamenterne, det civile samfund og de lokale myndigheder kan kontrollere budgetstøtten for at sikre en stærk og klar forbindelse mellem bistand til budgetstøtte og realisering af millenniumudviklingsmålene;
71. opfordrer til, at de nationale parlamenter og det civile samfund deltager i en effektiv budgetkontrol i form af "public expenditure tracking surveys (analyser af de offentlige midlers flow fra de går ind, til de er anvendt - PETS), hvor der foretages en detaljeret sammenligning mellem "indtægter" og "udgifter" på grundlag af de kriterier, som DAC har fastsat;
72. opfordrer EU til at øge den andel af støtten, der anvendes via direkte budgetstøtte til de lande, der har fremlagt beviser for god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne og de demokratiske principper;
73. understreger, at budgetstøtte i dens almindelige form hovedsageligt består i en slags kortsigtet aftale mellem donorer og regeringer, som sjældent løber længere end tre år, og opfordrer donorerne til at øge de forpligtelser, de indgår, eventuelt i stil med de "kontrakter om millenniumudviklingsmålene", som Fællesskabet har fremsat forslag om, og som indebærer seksårige forpligtelser og en klar forståelse og klarhed om, hvornår og hvordan en sådan støtte vil blive suspenderet;
74. opfordrer landene til at fokusere på den generelle budgetstøttes virkning på kvindernes ligestilling og forholdet mellem kønnene, fordi generelle stigninger i finansieringen ikke nødvendigvis fjerner den ulige adgang og status for marginaliserede grupper, herunder kvinder og handicappede;

REGERINGSFØRELSE

75. minder om, at Cotonou-aftalen omfatter en ramme for dialog mellem EU og AVS-landene om spørgsmål i tilknytning til regeringsførelse, og opfordrer EU til at styrke denne ramme i stedet for at tilføje nye initiativer, strategier og politikker;
76. beklager, at Fællesskabets instrument for regeringsførelse, der præsenteres som et incitament til budgetstøtte, reducerer millenniumudviklingsmålene til blot en ud af 23 indikatorer sammen med andre indikatorer som liberalisering af handelen, bekæmpelse af terrorisme og migration, som ikke har noget med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene at gøre, og mener, at instrumentet for regeringsførelse bør fokusere på partnerlandenes forpligtelse til at realisere millenniumudviklingsmålene;
77. opfordrer indtrængende Fællesskabet til at benytte sig af lejligheden i forbindelse med

(Ekstern oversættelse)

2008-gennemgangen af profilen for regeringsførelse til at lytte til de europæiske og afrikanske parlamenter og det civile samfunds organisationer samt medlemsstaternes og de afrikanske landes regeringer og tilpasse sin tilgang til regeringsførelse i overensstemmelse hermed;

FRED OG SIKKERHED

78. minder om, at fred og sikkerhed har afgørende betydning for realiseringen af millenniumudviklingsmålene, og opfordrer derfor indtrængende EU til at sikre, at dets udviklingspolitikker har en positiv indflydelse på fredsopbygningen;
79. minder om forpligtelsen til at indarbejde konfliktfølsomhed i alle EU's politikker og instrumenter, sådan som det blev anbefalet i Göteborg-programmet fra 2001 til forebyggelse af voldelige konflikter, og opfordrer EU til at gennemføre de seneste vedtagne redskaber til forebyggelse af konflikter såsom EU's strategi for håndvåben og lette våben, EU's rammepolitik for en reform af sikkerhedssektoren og EU's fælles koncept om afvæbning, demobilisering og reintegration;
80. glæder sig over, at traktaten om våbenhandel nu har støtte fra 80 % af verdens regeringer, og opfordrer indtrængende EU til at gøre sit til at sikre, at der kan udarbejdes en international, juridisk bindende traktat;

HANDEL

81. opfordrer EU til at vedtage en sammenhængende strategi for sin handelspolitik, fiskeripolitik, udviklingssamarbejdspolitik og den fælles landbrugspolitik for at undgå direkte eller indirekte negative konsekvenser for udviklingslandenes økonomier;
82. understreger, at en åbning af handelen kan være en af de mest effektive drivkræfter bag økonomisk vækst, men at den skal suppleres med en redistributiv og social indenrigspolitik, for at fattigdommen kan nedbringes;
83. understreger de forhåbninger, som Doha-udviklingsrunden gav anledning til, og behovet for retfærdige, afbalancerede og regelbaserede internationale handelssystemer, der sigter mod at afhjælpe ulighederne i verdenshandelen, især for Afrikas vedkommende, og opfordrer EU til at bestræbe sig til det yderste på at få bragt de fastlåste forhandlinger i WTO til ophør;
84. bemærker, at EU ifølge formandskabet for den fastlåste Doha-runde for at fremme udviklingen af en venskabelig aftale skal overveje at nedskære sin handelsforvridende landbrugseksportstøtte med anslået 70 %, og at der skal indgås en aftale om nedskæring af statsstøtte og toldsatser, for at forhandlingerne kan afsluttes inden udgangen af 2007;
85. mener, at Fair Trade er et vigtigt redskab i opbygningen af bæredygtig handel med rimelige indtægter for producenterne i udviklingslandene; opfordrer Kommissionen til at reagere på Parlamentets beslutning om retfærdig handel og udvikling som skitseret i beslutningens punkt 1 og 2;

(Ekstern oversættelse)

86. opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens handelsaftaler bidrager til realiseringen af millenniumudviklingsmålene i stedet for at hindre den; mener navnlig, den bør sikre, at de økonomiske partnerskabsaftaler fungerer som instrumenter for udvikling og fattigdomsbekæmpelse i AVS-landene;
87. mener, at bestemmelserne om intellektuel ejendomsret bør udelukkes fra forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler og frihandelsaftaler, navnlig TRIPS-plus-bestemmelserne, der går videre end TRIPS-aftalen, såsom dataeneret og begrænsninger af grundlaget for tvangslicenser;
88. mener, at alle AVS-landene skal have en klar ret til at vælge, om forhandlingerne skal udvides ud over handel med varer, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder og Singapore-spørgsmålene (konkurrencepolitik, offentlige indkøb og investering) tages af forhandlingsbordet, hvis AVS-landene ikke ønsker at forhandle om disse spørgsmål;
89. noterer sig UNCTAD's og andres nylige undersøgelser, der viser, at en omfattende handelsliberalisering i de mindst udviklede lande ikke har nogen større indvirkning på målsætningerne om en varig og væsentlig fattigdomsbegrænsning, men har bidraget til en forringelse af udviklingslandenes, navnlig de afrikanske landes, handelsvilkår, og opfordrer EU til at indlede en bæredygtig og seriøs kampagne for reelt at øge de mindst udviklede landes eksportkapacitet ved at fremme faglig bistand til yderligere standarder for plantesundhed, formueret, erhvervsmæssige kvalifikationer og programmer for værditilvækst;
90. opfordrer Kommissionen til at foretage den bedst mulige tilpasning af sine samarbejds- og handelspolitikker til støtte for regeringerne i udviklingslandene, så de kan opretholde og udvikle deres offentlige tjenester, især de tjenester, der skal sikre befolkningen som helhed adgang til drikkevand, sundhedsvæsen, uddannelse og transport;
91. henstiller indtrængende, at der tages fuldt hensyn til den kendsgerning, at AVS-lande ofte er stærkt afhængige af råvarer, som er særligt sårbare over for prissvingninger og afgiftsstigninger, og understreger betydningen af diversificering, udvikling af forarbejdningsindustrier og SMV'er i disse lande;
92. understreger betydningen af kapacitetsopbygning i forbindelse med handel og behovet for ekstra midler fra EU med henblik på at øge AVS-landenes muligheder for at fastsætte behov og strategier, forhandle og støtte regional integration og med henblik på diversificering og forberedelse af liberaliseringen ved at øge produktions-, udbuds- og handelskapaciteten og afveje tilpasningsudgifterne samt med henblik på at øge landenes muligheder for at tiltrække investeringer;
93. opfordrer Kommissionen til at øge den kommercielle bistand for at støtte kapacitetsopbygningen, som er vigtig for de fattigste lande, hvis de skal tage kampen op mod den øgede konkurrence, der er opstået som følge af markedsliberaliseringen;
94. insisterer på, at ressourcer til dækning af handelsstøtte skal supplere ressourcerne fra den 10. EUF i overensstemmelse med AVS-landenes krav om, at tilpasningen af de

(Ekstern oversættelse)

økonomiske partnerskabsaftaler skal finansieres separat fra og som supplement til den 10. EUF;

KLIMAÆNDRINGER

95. opfordrer indtrængende EU til fortsat at spille en førende rolle med hensyn til fremme af renere, mere effektive metoder til bæredygtig udvikling med lav kulstofudledning;
96. påpeger, at fattige samfund i udviklingslandene har bidraget mindst til klimaændringerne, men sandsynligvis vil lide mest under konsekvenserne af dem, og opfordrer EU til at afsætte betydelige bevillinger, så udviklingslandene kan tilpasse sig til den stigende vandstand i havene og kraftigere og hyppigere forekommende ekstreme vejrforhold såsom tørke, kraftige storme, oversvømmelser osv. samt den deraf følgende påvirkning af sundheden, fødevareproduktionen og vandforsyningen, der vil bringe udviklingen i fare og kan føre til en omfattende migration og sikkerhedstrusler;
97. opfordrer EU til at stille en betydelig finansiering til rådighed for at sætte de fattige lande i stand til at tilpasse sig klimaændringerne og understreger, at disse midler ikke blot kan hentes fra de eksisterende bistandsbudgetter, og at betalingerne bør være et supplement og en kompensation; mener endvidere, at en væsentlig del af indtægterne fra udlodning af tildelingerne under den europæiske handelsordning og beskatning af kulstof bør anvendes til at finansiere en ren udvikling i udviklingslandene;
98. understreger, at tilpasning ikke blot må behandles som et humanitært spørgsmål eller som en prioritet udelukkende i forbindelse med klimaaftalen; understreger, at risikobegrænsning og foranstaltninger til "klimasikring" skal integreres i den overordnede udviklingsdagsorden, herunder strategioplæggene til begrænsning af fattigdom og landestrategidokumenterne;
99. opfordrer EU til at indføre nødforanstaltninger for at sætte de fattige lande i stand til at fremstille patenteret teknologi til ren udvikling med det formål at bidrage til afhjælpning af energifattigdommen og til eliminering af problemet med hurtigt stigende emissioner i de fattige lande, efterhånden som de udvikler sig;
100. understreger, at levering af moderne energitjenester til de fattige er en afgørende forudsætning for, at millenniumudviklingsmålene kan realiseres, selv om energi ikke er specifikt omhandlet i millenniumerklæringen; påpeger, at forudsætningerne for vedvarende energiteknologier er fremragende i mange udviklingslande og frembyder en effektiv metode til at imødegå de kraftigt stigende oliepriser og opfylde energibehovene, samtidig med at en skadelig klimapåvirkning undgås; beklager, at EU har afsat utilstrækkelige finansielle ressourcer til, at udfordringen i forbindelse med energifattigdommen kan tages op; understreger i denne forbindelse behovet for øgede bistandsstrømme samt yderligere støtte til private investeringer i vedvarende energiteknologier;

DAGSORDEN FOR PERIODEN EFTER MILLENNIUMUDVIKLINGSMÅLENE

101. understreger, at antallet af mennesker, der lever i fattigdom, vil blive halveret på 10 år,

(Ekstern oversættelse)

hvis millenniumudviklingsmålene nås, hvilket er et vigtigt resultat, men at hundreder af millioner af de fattigste og mest sårbare mennesker ikke desto mindre fortsat vil være fastlåst i kronisk fattigdom;

102. opfordrer EU til at fastsætte en dato for aftalen om en strategi for udryddelse af fattigdom efter 2015;
103. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og tiltrædelseslandenes regeringer og parlamenter, Den Interparlamentariske Union, De Forenede Nationer og OECD's Komité for Udviklingsbistand.

BEGRUNDELSE

INDLEDNING

Millenniumudviklingsmålene er tidsbestemte, målelige mål for globalt partnerskab. Mens mange dele af verden har gjort væsentlige fremskridt i retning af at realisere millenniumudviklingsmålene, halter Afrika syd for Sahara dog langt bagefter og er den fattigste region i verden.

BISTAND

I 2005 forpligtede EU15 sig til at nå op på 0,7 % af bruttonationalindkomsten (BNI) i officiel statslig udviklingsbistand i 2015 med et midlertidigt mål på 0,56 % i 2010. Mindst halvdelen af den planlagte stigning fra 26,5 mia. euro til 50 mia. euro skal gå til Afrika. Europa-Kommissionen har allerede i sin vurdering af EU's strategi for Afrika fastslået, at disse mål vil blive nået.

Vi bemærker dog, at den statslige udviklingsbistand var usædvanlig høj i 2005 som følge af Paris-klubbens gældslettelsesforanstaltninger. Den bilaterale bistand til Afrika syd for Sahara steg med 23 % i faste priser til 21 mia. euro i 2006, men hvis der ses bort fra gældslettelsen til Nigeria, steg den bilaterale bistand til regionen kun med 2 %. De regnskabsaftaler, som OECD anvender, giver rent faktisk donorerne mulighed for at tilføje den nominelle værdi af gældsafskrivningen som bistand, men virkeligheden er, at gældslettelse ikke indebærer en overførsel af nogen nye ressourcer til udvikling. Ifølge Monterrey-konsensusen bør gældslettelse fjernes fra alle tal, der skal give et klart billede af omfanget af den **reelle bistand** til Afrika.

Millenniumudviklingsmålene vil helt klart ikke blive nået, medmindre de fattigste udviklingslande modtager øget og forbedret bistand, som kan supplere deres egen indenlandske mobilisering af ressourcer. FN, AU, G8 og EU bør rustes til at håndtere de aktuelle skøn, hvoraf det fremgår, at donorerne skal budgettere med stigninger på omkring 3,7 mia. euro om året, for at målet om at nå op på 18,7 mia. euro i **reelle ressourcer** til Afrika kan nås i 2010.

Vi bør også se en større forpligtelse til at opfylde Paris-erklæringens aftale om bistandseffektivitet, som vil garantere vigtig finansiering, der er forudsigtelig på lang sigt.

En anden faktor, der må tages i betragtning, er, at der findes et stigende antal ikke-DAC donorer, herunder Rusland, Kina og ikke-DAC EU-medlemsstater. Deres engagement bør tages i betragtning, navnlig nogle af disse landes indflydelse på regeringsførelse, økonomisk politik og åbenhed.

FLERE MIDLER TIL UDVIKLING

Udgifterne til udvikling bør tages i betragtning i forbindelse med den grundlæggende

(Ekstern oversættelse)

gennemgang af EU's udgifter, der foretages i begyndelsen af 2008.

Innovative finansieringskilder bør også udforskes som alternative kilder til finansiering *som supplement* til den statslige udviklingsbistand. Den internationale finansieringsfacilitet for vaccinationsforpligtelser har rejst 0,75 mia. euro til vaccination via Den Globale Alliance for Vacciner og Vaccination (GAVI). Den franske afgift på flybilletter forventes at rejse 187 mio. euro om året. Otte afrikanske og fire udviklede lande har taget indledende skridt til at indføre en flyafgift.

Da såvel EU's budget som 10. EUF gælder frem til 2013 og kun udviser marginale stigninger, må en stigning i finansieringen sandsynligvis kanaliseres via medlemsstaternes bilaterale bistandspakker, hvilket indebærer en forholdsvis nedsættelse af EU-støtten til de enkelte EU-medlemsstater. Medlemsstaterne bør udvikle strategier, der vil sætte dem i stand til at kanalisere flere penge via Kommissionen. Et forslag har været at oprette en særlig fond for millenniumudviklingsmålene, der skulle fokusere på foranstaltninger til fattigdomsbekæmpelse i alle fattige lande, og som skulle forvaltes på en gennemsigtig og ansvarlig måde.

GÆLDSLETTEELSE

Det løfte, der blev fremsat i Gleneagles om at yde 100 % gældslettelse til stærkt gældstyngede fattige lande (HIPC), er blevet opfyldt. Sierra Leone var det syvende land, der nåede HIPC-afslutningsstadiet ved udgangen af 2006. Otte lande befinder sig i øjeblikket på beslutningsstadiet, og yderligere otte på før-beslutningstadiet. Gældslettelse har gjort det muligt at om dirigere 420 mio. euro til sociale udgifter i Afrika, f.eks. fjernelse af skolegebyrer i en række lande.

HANDEL

AU har opfordret det internationale samfund til at indføre "fair og retfærdige handelssystemer og til at lette adgangen til deres markeder". Da EU forhandler i Doha-runden som en enkelt handelsblok, er det helt klart et område, hvor Europa har den største mulighed for at udvirke ændringer.

Betingelserne for markedsadgang, tekniske handelshindringer og restriktive oprindelsesregler bør tages op på internationalt plan og i forbindelse med forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler, og det samme gælder alvorlige kapacitetsbegrænsninger.

KLIMAÆNDRINGER

FN's klimapanel (IPCC) har understreget, at selv om verdens fattigste lande har bidraget mindst til klimaændringerne, er det dem, der rammes hårdest af fænomenet.

EU har allerede forpligtet sig til at nedbringe emissionerne af drivhusgasser med 20 % i 2020 og med 30 %, hvis andre industrialiserede lande udviser tilsvarende støtte. Donorerne har øget deres finansiering af miljøprogrammer mellem 2000 og 2005, men denne støtte bør øges for at sætte de fattige, sårbare lande i stand til at tilpasse sig den stigende vandstand i havene,

(Ekstern oversættelse)

ørkendannelse, mere omfattende tørke og mere ekstreme vejrforhold. EU bør også arbejde sammen med udviklingslandene om udvikling af afhjælpende foranstaltninger ved at støtte rene, energibesparende og effektive teknologioverførsler og investeringer i kulstofbegrænsning.

ADGANG TIL UDDANNELSE

De fremskridt, der er gjort med hensyn til realisering af millenniumudviklingsmålet om uddannelse til alle, er ifølge Verdensbanken opmuntrende, men yderligere 50 mio. afrikanske børn skal indskrives i skolen, før målet for 2010 er nået. Det første millenniumudviklingsmål om ligestilling mellem mænd og kvinder - formindskelse af kønsskævheden - skulle være opfyldt i 2006 og er allerede forfejlet.

Både UNESCO og Verdensbankens Fast Track initiativ (FTI) bemærker, at der må gennemføres strategier for at sikre, at børn, der er "svære at nå", kan få adgang til deres ret til grunduddannelse - dette omfatter handicappede børn eller børn fra fjerntliggende regioner, kronisk fattige familier eller familier, der er udstødt på grund af etnisk oprindelse.

Uddannelsens kvalitet skal forbedres, og UNESCO har advaret om, at antallet af underskolelærere i Afrika syd for Sahara skal vokse fra 2,4 mio. til 4 mio. i 2015 for at sikre den universelle grunduddannelses kvalitet. Der er også behov for internationalt støttede bestræbelser på at hjælpe landene til at opbygge national kapacitet til at påvise og overvåge resultaterne af undervisningen.

De internationale partnere må nu arbejde på at lukke det nuværende hul i den globale finansiering, der er på omkring 5,3 mia. om året. Vi bør lykønske EF med, at det i maj 2007 samler EU-donorerne, så de kan afgive løfter vedrørende grundlæggende uddannelse.

ADGANG TIL GRUNDLÆGGENDE SUNDHEDSPLEJE OG SYGDOMSBEKÆMPELSE

Behandlingen af bestemte sygdomme er voksende, men sundhedssystemerne er så svage, at fremskridtene i bestræbelserne på at nedbringe børnesygdomme samt børnedødeligheden, spædbørnsdødeligheden og mødredødeligheden er fortvivlende langsomme. Millioner af børn dør, selv om der findes enkle og billige forebyggende foranstaltninger. Millioner af kvinder dør ligeledes i barselsseng eller af årsager i relation til graviditet. I Afrika ligger risikoen for mødredødelighed på et chokerende 1 ud af 6.

Udvandring af afrikansk sundhedspersonale bidrager til disse problemer. Oxfam har beregnet, at kun 10 % af befolkningen i 12 lande i Afrika syd for Sahara er dækket af sundhedspersonale.

De samlede udgifter til sundhed steg fra 4,1 % til 5,6 % af BNP mellem 1990 og 2002, men i nogle lande er de indenlandske udgifter stagneret eller endog faldet. De finansieringsbehov, der er nødvendige for at nå millenniumudviklingsmålene for sundhed, der af Verdensbanken forsigtigt anslås til at ligge mellem 18,7 mia. euro og 37,5 mia. euro om året, er stadig langt fra opfyldt. Også her har den globale fond behov for løfter om væsentlig bistand, der er

(Ekstern oversættelse)

forudsigelig på lang sigt.

I øjeblikket bruges over 90 % af ressourcerne til sundhedsforskning på sygdomme, der kun berører 10 % af verdens befolkning. Patentsystemer har måske virket som et incitament for F&U i de udviklede lande, men dette har ikke været tilfældet i forbindelse med de oversete sygdomme, der rammer de fattige.

I Abuja forpligtede de afrikanske regeringer sig i 2000-2001 til at bruge mindst 15 % af deres budgetter på sundhedsmål. Siden da har kun nogle få afrikanske lande beskæftiget sig med sundhedssystemerne inden for deres centrale udviklingsrammer, og kun to lande, Botswana og Gambia, har opfyldt Abuja-forpligtelserne.

EN RETTIGHEDSBASERET TILGANG TIL REALISERING AF MILLENNIUMUDVIKLINGSMÅLENE

I beretningen om udviklingen i verden med hensyn til lighed og udvikling 2006 henvises der til ulighed mellem kønnene som den "arketypiske ulighedsfælde". Denne ulighed afspejles i, at kvinder og piger kan fremvise de dårligste resultater i forbindelse med mange af millenniumudviklingsmålene. Indgroet diskrimination mod kvinder er fortsat en stor hindring for den form for fremskridt, der vil gøre realiseringen af millenniumudviklingsmålene mulig.

Den Afrikanske Union har underskrevet African Charter on the Rights and Welfare of the Child (det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd). EU har forpligtet sig til at fremme ligestilling i alle dets aktioner, herunder i udviklingssamarbejdet. EU har ligeledes underskrevet Beijing-erklæringen, og alle medlemsstaterne er parter i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW),

Hvis kvinders liv skal reddes, betyder det, at man må sikre, at de har universel adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje og familieplanlægning samt til pleje før og efter fødslen. EU må opfylde de forpligtelser, det indgik på FN's internationale konference om befolkning og udvikling i Kairo og bør fortsat føre an i forbindelse med seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder ved at fastholde finansieringsniveauerne for et bredt spektrum af seksuelle og reproduktive sundhedstjenester.

Mænds og kvinders rettigheder er et tværgående emne, og det samme gælder børns og handicappedes rettigheder, som bør tages i betragtning i alle politikker og programmer.

FRED OG SIKKERHED

Mange lande gør ikke fremskridt med realiseringen af millenniumudviklingsmålene, og det er generelt de lande, der er i krise eller har gennemlevet en konflikt. Det er meget vigtigt at forbedre koordinering af sikkerhed, stabiliseringsbestrebelse, humanitære politikker og operationer med langsigtede udviklingsbestrebelse, ligesom der er et stort behov for konfliktforebyggelsesmekanismer.

EU skal støtte fredsskabelsen, men også træffe tvungende nødvendige foranstaltninger

(Ekstern oversættelse)

vedrørende håndvåben, herunder støtte til den internationale våbenhandelstraktat.

REGERINGSFØRELSE

Den Afrikanske Union vedtog et charter om demokrati, valg og regeringsførelse på sit topmøde i januar 2007 og har indført en afrikansk peer review-mekanisme. Der står stadig meget tilbage at gøre, men Ghana og Rwanda har f.eks. reageret på deres revision og træffer foranstaltninger. Der er behov for støtte til civil og parlamentarisk deltagelse samt for at inddrage kvinder i det politiske liv. Korrupsion og bestikkelse giver fortsat anledning til bekymring, og vi bør notere os, at Extractive Industries Transparency Initiative (initiativet til sikring af gennemsigtighed inden for råstofudvinding) udgør et stort skridt fremad.

EU vil støtte en række programmer om regeringsførelse inden for EU-Afrika-strategien, og i henhold til Cotonou-partnerskabsaftalen er regeringsførelse et fælles ansvar.

BUDGETSTØTTE

Budgetstøtten til AVS-landene har tegnet sig for næsten en fjerdedel af EF's bistand i de senere år, men Kommissionen agter at øge denne andel til over 50 % under den 10. EUF. Det er derfor vigtigt, at mekanismerne og kontrolværktøjerne er på plads for at sikre, at midlerne til det almindelige budget direkte støtter bestræbelserne på at realisere millenniumudviklingsmålene.

Udviklingslandene har behov for støtte til opbygning af deres egen kapacitet til at udvikle en sammenhængende udviklingsforvaltningsproces. Et centralt spørgsmål, navnlig i Afrika, er absorptionskapaciteten - det er vigtigt at erkende, at kapaciteten har afgørende betydning for realiseringen af millenniumudviklingsmålene.

Donorerne bør også finansiere opbygningen af parlamentarisk kapacitet med henblik på kontrol af regeringens budgetter og politikker. Der er også behov for, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling gennemfører en øget overvågning, da dens arbejde omfatter de juridisk bindende og kontraktlige forbindelser mellem parlamentarikere fra Europa-Parlamentet og fra AVS.

NATIONALE STRATEGIER MED HENBLIK PÅ REALISERING AF MILLENNIUMUDVIKLINGSMÅLENE

Ifølge UNDP har mindst 19 lande fuldført vurderingerne af behovene i forbindelse med millenniumudviklingsmålene, og yderligere 55 lande er ved at opstille dem. Til dato har ikke et eneste lavindkomstland i Afrika dog modtaget den lovede støtte fra det internationale samfund til gennemførelsen af disse strategier.

EU, FN og de finansielle institutioner må støtte regeringerne i deres bestræbelser på at bringe deres eksisterende udviklingsstrategier, såsom programmer til fattigdomsbekæmpelse (PRSP), på linje med millenniumudviklingsmålene via bredt baserede medindflydelsesprocesser og skal opfylde forpligtelserne til at støtte udvidelsen som en del af de nationale udviklingsstrategier.

FOKUS PÅ FATTIGDOM I EF's UDVIKLINGSSAMARBEJDE

Den europæiske konsensus om udvikling, artikel 19 i Cotonou-aftalen og finansieringsinstrumentet for udviklingssamarbejde (DCI) gør alle begrænsning og udryddelse af fattigdom til et primært mål for EF's samarbejde med udviklingslandene. Det giver anledning til nogen bekymring i Europa-Parlamentet, at EF's bistand til transportprojekter og andre infrastrukturprojekter i 2005 beløb sig til omkring 817 mio. euro, mens udgifterne til uddannelse og sundhed beløb sig til henholdsvis 185 mio. euro og 239 mio. euro - selv om det er vanskeligt at analysere de faktiske udgifter til disse sektorer i forbindelse med budgetstøtte. Det er vigtigt, at EF's støtte til transportsektoren hænger klart og tydeligt sammen med begrænsning af fattigdommen.

Det vækker bekymring, at der, selv om kriteriet for EF-støtte omfatter menneskerettigheder og demokrati, også findes elementer, der bringer europæiske økonomiske og geopolitiske interesser ind i programmeringsprocessen. Nationale og regionale udviklingspolitikker bør udvikles demokratisk af befolkningerne selv, og deres respektive regeringer skal aflægge regnskab over for dem gennem demokratiske institutioner og ikke på basis af konditionalitet, som er afpasset efter donorenes egne strategiske interesser.

Europa-Parlamentet ønsker en mere fleksibel og tilpasningsdygtig EUF, navnlig i lyset af den omstændighed, at millenniumudviklingsmålene ikke selv er uforanderlige.

DONORKOORDINERING

EU's adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik er relevant og kan potentielt forbedre koordineringen mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Det er dog fortsat usikkert, hvor vellykket en *frivillig* kodeks rent faktisk kan være.

DAGSORDEN FOR PERIODEN EFTER MILLENNIUMUDVIKLINGSMÅLENE

Selv hvis forpligtelserne i forbindelse med millenniumudviklingsmålene opfyldes, vil der stadig være millioner af kronisk fattige mennesker, som man ikke har nået. Det tager tid at udvikle en global strategi for udryddelse af fattigdom, så i 2010 bør EU have en strategi parat, som er gearet til at håndtere dette problem.

KONKLUSION

Vi har oplevet en banebrydende 100 % annullering af multilateral gæld, men når det drejer sig om bistand, er der behov for et gearskifte, for når gælden udviskes, vokser Europas bistand ikke nok til at imødekomme de forpligtelser, der blev indgået i Gleneagles. Fremskridtene inden for handel er skuffende, navnlig fordi ændringer i handelsbestemmelserne ville være til større gavn for de fattige end en femdobling af bistanden.

I 2005 gik tusindvis af borgere på gaden med sloganet Make Poverty History, og Oxfam har oplyst, at man allerede kan se reelle forbedringer i nogle af verdens fattigste befolkningers liv. Tiden er inde til at erkende, at der er sket en social og politisk ændring, og at der er en

(Ekstern oversættelse)

voksende forståelse for, at vi ikke bør opfordre til velgørenhed, men snarere kræve retfærdighed.

PROCEDURE

Titel	Millenniumsudviklingsmålene - midtvejsstatus			
Procedurenummer	2007/2103(INI)			
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet om tilladelse	DEVE 6.6.2007			
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	FEMM 6.6.2007	INTA 6.6.2007		
Ingen udtalelse(r) Dato for afgørelse	FEMM 8.5.2007	INTA 7.5.2007		
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet				
Ordfører(e) Dato for valg	Glenys Kinnock 28.2.2007			
Oprindelig(e) ordfører(e)				
Behandling i udvalg	11.4.2007	2.5.2007	4.6.2007	5.6.2007
Dato for vedtagelse	5.6.2007			
Resultat af den endelige afstemning	+ 18 - 10 0 0			
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Margrete Auken, Margrietus van den Berg, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Corina Crețu, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Fernando Fernández Martín, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Johan Van Hecke, Luis Yañez-Barnuevo García, Anna Záborská			
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Pasqualina Napoletano, Anne Van Lancker, Ralf Walter			
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2				
Dato for indgivelse	11.6.2007			
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)				